

— Глядиж: нікому ні слова, кому не слід!

— Але-во! Хіба-ж я не знаю! Це діло треба акуратно провадити.

На тім, значить, ми з Степаном і закінчили. Повірте, братя: прямо неначе камінь у мене з душі в той час звалив ся! Чожу-ж би ні! Аджеж наколи наше діло піде добре, та такі братства зложать ся по всій селянській Русі — то тоді, брат, вся панська та царська хитра механіка до гори ногами полетить!

